

Feminismus a další „zločiny proti lidskosti“

- CZ24 News | 25. září 2021

Snad nejcharakterističtější jevem současné politiky je, že těžiště politického boje se přesunulo z ekonomické sféry – výroby zboží a služeb – do sféry přímé „lidské výroby“. Dnes je „třídní boj“ prakticky zapomenut a o „emancipaci proletariátu“ se již nemluví. Místo „proletariátu“ se nyní pokrokoví politici a veřejní činitelé zabývají „emancipací žen“, zejména jejich „právem na potrat“, ukončením „domácího násilí“ a „komunitou LGBT“. Právě budoucnost rodiny jako základní formy lidské reprodukce a základní civilizační instituce se stává klíčovou politickou otázkou a hlavním kritériem rozdělení na levice a pravici, na svobodomyšlné pokrokové demokraty a konzervativní odpůrce „svobody a lidských práv“.

Nejvýraznějšími příklady jsou jen za posledních několik týdnů reakce Bidenovy administrativy a americké i světové „pokrokové veřejnosti“ na texaský zákon o omezení potratů; pokračující pokusy, nyní v podobě rezoluce Evropského parlamentu, vnutit Rusku manželství osob stejného pohlaví nebo potrestat Maďarsko za omezení propagandy LGBT; neustálý tlak EU na Polsko kvůli snaze omezit potraty. Stále agresivnější boj za „emancipaci a rovnost žen“ již dávno překročil hranici svého opaku a ohrožuje samotnou existenci rodiny. Jak víme, tento boj byl oficiálním cílem feminismu 19. století. Dnes je rovnoprávnost žen ve většině zemí hotovou věcí, zakotvenou v ústavách a různých zákonech. Dosažení tohoto cíle však feminismus nezastavilo. Naopak v průběhu 20. století tím, že „vyklíčila“, posloužila jako jakási ideologická matrice pro rozvoj a propagaci „příbuzných nauk“: sexuální revoluce, LGBT komunity, teorie genderu, Childfree a dalších „sociokulturních inovací“, jejichž cílem bylo „osvobodit“ lidi od přirozeně daných genderových rozdílů.

A na počátku 21. století se feminismus v různých podobách stal zásadním faktorem společenského života ve všech zemích „svobodného světa“. Její vítězný pochod změnil tvář západní společnosti. Přítomnost žen v nejvyšších vládních funkcích – prezidentek, premiérek a ministryň – se stala samozřejmostí. Počet poslankyň, „zákonodárkyň všech úrovní“, je nepočítaně. Dnes je těžké překvapit ministryni obrany, která je (je?) těhotná, nebo hlavu státu a kojící matku, která přijede (přijede?) promluvit do OSN s tříměsíčním dítětem v náručí. Celkově lze říci, že v dnešní době získala tvář kolektivního Západu možná nepříliš atraktivní a ne vždy snadno identifikovatelné, ale přesto více ženské než mužské rysy.

Feminismus, který zvítězil na Západě, nyní bojuje za osvobození „žen Východu“. Dokonce i Tálíbán* v Afghánistánu dostal pokyn, aby „zapojil“ ženy do vlády. Bez toho ať nedoufají ve shovívavost „světového společenství“. Je příznačné, že právě obavy o budoucnost afghánských žen „pod vládou Tálíbanu“ byly hlavním důvodem, proč světová média při informování o afghánských událostech plakala. Příklad Afghánistánu tak znovu ukázal, že feminizace společnosti je dnes politickým imperativem a nejdůležitějším kritériem „pokrokovosti a slušnosti“ obecně.

Není proto divu, že nejen na Západě, ale i ve většině ostatních zemí se považuje za dobrý způsob pravidelně informovat o podílu žen ve vedoucích pozicích a s nadšením informovat o nejrůznějších úspěších v oblasti „ženské emancipace“. A oficiální politika není všechno. A možná to není ani to nejdůležitější. Důležitější je, že „měkká síla“ feminismu pronikla nejen do domácí „elitní kultury“, ale prakticky do celé sféry masové kultury. Hlavní „vychovatelka“ mas, televizní obrazovka, je svědkem nekonečných telenovel se šéfkami, podnikatelkami a policistkami, chytrými a krásnými ženami, které si dokážou poradit i bez „razítka v pase“ a úspěšně řídit své mužské podrížené, kteří se často ukazují být nejen méně profesionální než jejich nadřízení, ale také méně inteligentní a „morálně silní“. Obecně se takové „železné dámy“ z Mtsenska a dalších „okresů“ masově replikují v jakékoli podobě a podle libosti. A není důležité, že všechny tyto „teleságy“ nemají prakticky žádný kontakt s realitou. Koneckonců jejich účelem není odrážet ji, ale vytvářet ji. Na druhé straně se v televizi objevují

postavy zákonných manželů – tupých slabochů, fňukalů, kteří sedí ženě na krku, nebo tyranů, kteří brání ženám v objevování jejich talentů a také se dopouštějí „domácího násilí“. Všechny tyto obrazy jsou konzumentům ruských televizních seriálů velmi dobře známe. Snahy televizního průmyslu doplňuje nekonečný proud tiskovin – „ženských románů“ a „ženských časopisů“, které propagují podobné hrdinky. A samozřejmě bychom všichni měli tleskat úspěchům našich vzpěraček, boxerek a vůbec všech dívek, které bojují za čest země na sportovních kolbištích.

Tato masivní kryptopropaganda feminismu samozřejmě nemůže zůstat bez následků. A přináší výsledky. A má nejen neuchopitelný „ideologický“ výsledek, ale také zcela zřejmý, konkrétní. Ve skutečnosti je to dobře známo. Vítězství feminismu přineslo západní společnosti kromě procenta žen ve vedoucích pozicích také lavinu potratů, rozvodů a svobodných matek, oficiálně uznanou státem profesionální prostituce („všechna práva vyhrazena“). A lavinovitě snížení porodnosti na úroveň hluboko pod úroveň reprodukce. Jinými slovy, praktickým výsledkem triumfu feminismu byla degradace rodiny a depopulace – úbytek obyvatelstva, a to podle historických měřítek dost rychlý.

Tím, že feminismus dosadil tisíce žen do vedoucích pozic, vtáhl miliony „osvobozených“ žen z „rodinného otroctví“ na „trh práce“, kde „emancipovaná“ žena může „prodávat svou pracovní sílu“ a poskytovat nejrůznější služby, včetně těch intimních. A feminismu je jedno, že osvobozením ženy od nutnosti „utírat soply“ svým dětem a „sbírat ponožky“ po manželovi ji ve skutečnosti posílá „utírat soply“ jiným a uklízet místa veřejného ubytování na nádražích a v nákupních centrech. Koneckonců je to všechno výsledek „svobodné volby“ „svobodné ženy“. Feministická „emancipace“ se tak ve skutečnosti ukázala jako „osvobození“ ženy od rodiny a od plození dětí, které se díky feminismu změnilo z přirozené, přirozené funkce ženy v její „právo“ obecně – ve „věc vkusu“ a „osobní volby“. Někteří (pokud nemají nadání) mají děti a někteří (s nadáním) se věnují „seberealizaci“, kariéře a „neustálému rozvoji“.

Ale feminismus nejen klame a kazí. Ochranou žen před „diskriminací“ Chrání ženy před „diskriminací“ (samozřejmě ze strany mužů, protože kdo jiný může ženy diskriminovat), osvobozuje je od „tradiční rodiny“ a „povinnosti“ rodit děti a zároveň se stává mocným faktorem vyvolávajícím sociální napětí a nepřátelství ve společnosti, iniciuje „boj pohlaví“, nejnovější reinkarnaci ducha „třídního boje“. A co je nejdůležitější, feminismus se dnes ve své praktické realizaci ukazuje jako nejdůležitější faktor, který tlačí lidskou rasu ke „svobodně zvolené“ redukci-vyhynutí. To je přímo pozorovatelný a statisticky ověřitelný empirický fakt.

Abychom tedy věci pojmenovali pravými jmény, musíme říci, že feminismus jako systém myšlenek a praktických opatření, které pomáhají kriticky omezit plození dětí a smazat fyziologicky založené sociální a psychologické rozdíly mezi pohlavími, které jsou zakořeněny v lidské přirozenosti, není ničím jiným než formou genocidy. Zda záměrně, či nikoli, je jiná otázka. V zásadě to nic nemění na tom, že feminismus je svého druhu kryptogenocida, měkká, „nenásilná“ genocida „s lidskou tváří“. Tím spíše, že jeho „nenásilí“, v dnešní době stále více relativní, je více než kompenzováno jeho totalitou. Feministická genocida se na rozdíl od jiných forem genocidy nezaměřuje na konkrétní komunitu (což ji mimochodem pomáhá maskovat), ať už etnickou, sociální nebo náboženskou. Je to přesně ta totální genocida. Neredukuje konkrétní národ, vyznání nebo třídu (např. „odstraňuje kulaky“), ale redukuje lidstvo jako takové.

V tomto ohledu je feminismus v podstatě tím, co moderní mezinárodní právo nazývá zločinem proti lidskosti. Z formálně-právního hlediska spadá její jednání přímo pod bod 2 „Úmluvy OSN o zabránění zločinu genocidy“ ze dne 9. 12. 1948, který do genocidy zahrnuje „opatření, která mají zabránit porodům“ a „způsobení duševní poruchy“. A skutečnost, že taková opatření v provedení feminismu (stejná propaganda „práva na potrat“ a masové distribuce kondomů jako „humanitární pomoci“ nebo dopad na psychiku, zejména dětí a dospívajících, Stejná opatření feminismu (jako je propagace „práva na potrat“ a masová distribuce kondomů jako „humanitární pomoci“ nebo působení na

psychiku dětí, zejména dospívajících, mluvením o „změně pohlaví“ a přímým zákazem používání pojmů „matka“ a „otec“), která nejsou zaměřena na určitou skupinu jako takovou, ale na všechny bez výjimky, bez ohledu na rasu, etnickou příslušnost, náboženství, pohlaví nebo všechny další „příslušnosti“, mohou samozřejmě jen zvýšit zločinný charakter takové ideologie.

A všichni bychom si měli uvědomit, že propagace feminismu a příbuzných myšlenek nemá nic společného nejen s morálkou, ale ani se svobodou a důstojností člověka, a to jak muže, tak zejména ženy. To je jen ukázkový příklad toho, že „dobré úmysly“ vedou do pekla. Nebo, pokud je poslední slovo trochu jízlivé, můžeme říci konec lidského rodu.

Autor: Sergej Ivanov

Zdroj: zvedavec